

מ"ח 6590/23 - אליאב עמר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 6590/23

כבד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן

לפני:

אליאב עמר

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיב:

בקשה למשפט חוזר

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשה להורות על קיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") בעניינו של המבקש, שהורשע בעבירות של אינוס ומעשה מגונה.

1. נגד המבקש הוגש בשנת 2017 כתוב אישום שמייחס לו עבירה אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובעבירה מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין. לפי כתוב האישום, ביום 25.8.2016 שהתה המטלוננט יחד עם אחותה בחופשה בחדר משותף במלון באילת (להלן: החדר והמלון בהתאם). בין המבקש לבין אחותה של המטלוננט היכרות מוקדמת, והשניים קבעו להיפגש במלון. לאחר ששחו בבריכה, נכנסו המטלוננט, יחד עם אחותה וה המבקש, לחדר. בשלב זה, פנה המבקש אל המטלוננט, החמיא לה על החזה שלה ושאל "זה אמיתי?". המטלוננט השיבה "כן", וה המבקש חיבק אותה. מיד לאחר האמור, בזמן שאחותה של המטלוננט נכנסה לחדר השירותים, נשכב המבקש על המטלוננט ותפס את ידה מעל ראשה. בתגובה שאלת המטלוננט: "מה אתה עושה?" ואחותה אשר יצאה מחדר השירותים הורתה לבקשתו לרדת מהמטלוננט וה המבקש עשה כן.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. כעולה מכתב האישום, לאחר מכן, קבעו המתלוונת, אחותה והGBK לרכת לחדרם של שני בחרים אותם הכירו במלואן. בהיותם במעלית, בדרך אל חדרם של הבחרים, ביצע המGBK שעה מגונה במלוונת בכר שנגע באיבר מינה מעלה בגדיה. המתלוונת, אחותה והGBK שהו בחדרם של שני הבחרים עד אשר המתוונת עזבה את חדרם והלכה אל החדר כדי לנוח. המGBK יצא אחריה, קרא לה, והמלוונת אשר סבירה כי הוא שכחה משה בחדרה הלהה יחד עמו לחדר. כמתואר בכתב האישום, מיד לאחר כניסה לחדר, החל המGBK לגעת בגופה של המתוונת, בין היתר במותן, בחזה ובאיבר מינה. המGBK החל להוריד למתוונת את השמלת והתחתונים, והמלוונת אמרה לו כי היא אינה מעוניינת ושיעזב אותה. לפי המיחס, בתגובה אמר המGBK למתוונת כי היא מצאה חן בעיניו וכי הוא רוצה אותה, או מילים דומות לכך, והוביל את המתוונת למיטה. בהיותם במיטה, הסיט המGBK את החלק התיכון של בגדי הים אותו לבשה והודיע את אצבעוטו לטור איבר מינה. כמפורט בכתב האישום, המתוונת התנדגה למעשו, וכל העת אמרה כי היא אינה מעוניינת ורק רצתה להתקלח ולישון אולם המGBK לא חדל מעשוי. בהמשך כאמור, חיך המGBK את איבר מינו באיבר מינה של המתוונת ולאחר מכן החדרו לטור איבר מינה. במהלך המתוואר לעיל, המתוונת ניסתה להדוף את המGBK ואמרה כי היא אינה מעוניינת בעשוי. בשלב מסוים, מראהה כי היא אינה מצליחה לגבור על המGBK, הפסיקה להתנדג ואמרה לו שישים עם זה כבר. המGBK הפר את המתוונת, כך שכרעה על שש, הוריד את תחתוניתיה וחדר לאיבר מינה עד שבא לשיפוקו.

3. ביום 8.12.2019 הרשע בית המשפט המחוזי בbear שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים ג' שלו, א' משניות) את המGBK במיחס לו בכתב האישום, לאחר שמצא כי עדותה של המתוונת מהימנה וננתן בה אמון מלא. בית המשפט קבע כי עדותה נותרה עקבית לאורך ההליך, והוסיף כי הסתרות בגרסתה להן טען המGBK אין מהותיות ולפיכך אין בהן לפגוע באמינותה. ביום 18.8.2020 גזר בית המשפט את דינו של המGBK והשיט עליו 8 שנות מאסר; מאסר על תנאי, כמפורט בגזר הדין; ותשולם פיצויים למתוונת בסך 70,000 ש"ח. המGBK הגיע ערעור הן על הכרעת הדין, הן על גזר הדין בבית משפט זה. ביום 9.12.2021 דחה בית המשפט (הנשיאה א' חיות, והשופטים ג' קרא ו' וילנר) את הערעור על שני חלקיו. בית המשפט מצא כי טענותיו של המGBK מכונות בעיקרן לממצאי עובדה ומהימנות, וכי לא נמצא עילה להטעurb בהם. בין היתר, נקבע כי בדיון קבע בית המשפט המחוזי שלפיה אין בסתרות המסויימות הנטען על ידי המGBK כדי לפגוע באמינותה.

4. מכאן הבקשה שלפניי. המGBK, שאינו מיוצג, טוען - ככל שניתן להבין - טענות שונות שטומפות נגד מהימנותה של המתוונת. בין היתר, טוען המGBK לסתירות בגרסתה בבית המשפט למול גרסתה במשטרה. עוד נטען כי המתוונת השמיטה פרטים עובדיים הנוגעים להשתלשות העניינים, שיש בהם להצביע על כך שיחסיו המין התקיימו בהסכמה.

5. לאחר שענייתי בבקשת הגעתו לכל מסקונה כי דיון הבקשה להידוחות. נקודת המוצא היא כי על קיום משפט חוזר יש להורות במשורה ובאופן חריג, וכי על המGBK לקיים משפט חוזר בעניינו להעמיד תשתיית ראויית איתנה וממשית בדבר התקיימותה של אחת מן העילות שמנויות בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט (מ"ח 8653/18 צדיק נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (31.12.2018); מ"ח 1675/2011ALKOVI נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.6.2012); מ"ח 4/04/2003 ברוך נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 3 (16.1.2005)). סבורי כי הבקשה שלפניי אינה מקימה עילה כאמור. טענות המGBK המכוננות למהימנותה של המתוונת הן טענות "ערעוריות" מובהקות, וכיודע משפט חוזר אינו ועוד להעלאת טענות שנידונו ונדחו בערכאות קודמות (מ"ח 5210/22 בדארנה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.8.2022); מ"ח 22/22 שטיינברגר נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (31.5.2022)). אף המGBK לא פירט בבקשתו נימוקים שמשמעותם מדויק עומדת הבקשה באמצעות המידה שקבועות בסעיף 31 לחוק בתי המשפט.

הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, כ"ד באלוול התשפ"ג (10.9.2023).

המשנה לנשיאה
